

arasındaki regresyon denklemi: $ICT=GG \times 0.024 - 0.339$ ($R=0.25$; $p<0.001$) arasında anlamlı korelasyon saptandı.

Sonuç: İntrakranial translüensi anterior posterior çapı, CRL, BPD ve gebelik haftası ile lineer olarak artmaktadır

Anahtar sözcükler: Spina bifida, ilk trimester, intrakranial translüensi

PB-032

Fetal manyetik rezonans görüntüleme ile yapılan beyin hacim ölçümlerinin ventrikülomegali prognozu ile ilişkisi

Naciye Sinem Gezer¹, Handan Gülyüz¹, Cenk Gezer², Ali Koçyiğit¹, Cemile Didem Yeşilirmak³, Serkan Güçlü⁴, İbrahim Egemen Ertaş²

¹Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir;

²İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği, İzmir;

³Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Neonatoloji Bilim Dalı, İzmir;

⁴Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Perinatoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu çalışmada, fetal manyetik rezonans görüntüleme (MRG) ile yapılan hacim hesaplamalarının hafif ve ağır ventrikülomegalili hastaların nörolojik prognozunu belirlemedeki değerinin araştırılması ve iki boyutlu ultrasonografik ölçümler ile karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Yöntem: Ultrasonografi ile ventrikülomegali saptanan, gestasyonel yaş ortalaması 24.7 olan (17- 36 hafta) 39 gebeye fetal MRG yapılmıştır. Supratentorial serebral parankim ve ventrikül hacimleri ölçülmüş, ventrikül/parankim hacim oranı hesaplanmıştır. Hastalar antenatal ve postnatal dönem takip sonuçlarına göre iyi ve kötü prognoz gruplarına ayrılmıştır. Hafif (n=21) ve ağır (n=18) ventrikülomegalili hastaların prognozları, hacim ölçümleri ile karşılaştırılmıştır. İstatistiksel analizde Mann-Whitney U testi kullanılmıştır.

Bulgular: Prenatal dönemde gebeliklerin 12 tanesi 'Perinatoloji Konseyi' kararı ile sonlandırılmıştır. Üç gebelik intrauterin ölümle sonuçlanmıştır. Canlı doğan 24 hastanın 2 tanesi postnatal ilk saatlerde ex olmuştur. Yaşayan 22 hastanın postnatal dönemde ortalama 11.8 ay süresince (6-24 ay) kontrolleri yapılmış, 16 tanesinin motor mental gelişimleri normal olarak değerlendirilmiştir. Ventrikül hacmi ile prognoz arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki olmadığı saptanmıştır ($p=0.43$). Prognoz ile parankim hacmi arasında ise istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmuştur ($p = 0.022$). Prognozu kötü olan olguların ventrikül/parankim hacim oranının anlamlı derecede yüksek olduğu görülmüştür ($p = 0.009$).

Sonuç: Ağır ventrikülomegalili hastaların değil, prognozu kötü olan hastaların parankim hacminin düşük olması, prognoz açısından parankim hacim ölçümlerinin kullanılabilece-

ğini göstermektedir. Ventrikül/parankim hacim oranı prognozu belirlemeye yardımcı bir parametre olabilir.

Anahtar sözcükler: Fetal beyin, hacim, manyetik rezonans inceleme, ventrikülomegali

PB-033

Gebelik sırasında ortaya çıkan uterin prolapsusun konservatif yönetimi

Muhittin Eftal Avcı¹, Ahmet Göçmen², Atalay Ekin¹, Cenk Gezer¹

¹İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, İzmir; ²Ümraniye Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul

Konunun Önemi: Gebeliği komplike eden pelvik organ prolapsus olguları oldukça nadirdir ve 10.000-15.000 doğumda bir görülür.

Olgu: 35 yaşında gravida 2 para 1 olan hasta ilk defa 27 haftalık gebe iken kliniğimize başvurdu. Özgeçmişinde 20 yıl önce barsak obstruksiyonu nedeniyle geçirilmiş barsak rezeksiyonu ve 5 yıl önce geçirilmiş lomber disk hernisi operasyonunun haricinde özellik yoktu. Hasta daha önce 3840 gram normal spontan vaginal doğum yapmıştı. Hastanın yapılan ultrasonografisinde problem yoktu, muayenesinde Evre 3c prolapsus tespit edildi. Rifosinle pansuman önerildi ve pesser kullanımı öğretildi ve hasta 2 haftada bir kontrole çağrıldı. 35. Gebelik haftasında serviksteki ödemin giderek artması üzerine magnezyum sülfat ile topikal tedaviye başlandı. Hasta gebeliği 39 hafta 4 günlük iken spontan doğum sancılarının başlaması üzerine kliniğimize tekrar başvurduğunda, yapılan muayenede serviks redükte ve 4 cm dilatasyon mevcut olduğu tespit edildi. Hasta sorunsuz olarak normal spontan vaginal doğum yaptı.

Sonuç: Pelvik organ prolapsusu gelişiminde paritenin önemli bir faktör olduğu bilinmektedir. Gebelik sırasında görülen uterin prolapsus ise nadir görülen bir komplikasyondur ve son 10 yılda paritenin azalmasıyla beraber daha da azalmaktadır. Bizim hastamızda gravidası 2 para 1 idi. Bizim burada sunduğumuz olgu basit konservatif tedavilerden fayda gördü dahası aktif eylemin başlamasıyla beraber serviksin spontan olarak redükte olmasıyla da normal spontan doğum gerçekleşti. Bu vaka göstermiştir ki, gebelikteki oluşan uterin prolapsus vakaları yakın takip, hafif trendelenburg pozisyonunda olabildiğince yatak istirahati ve serviksin reduksiyonunu kolaylaştırdığı düşünülen topikal magnezyum sülfat uygulamasıyla maternal ve fetal risk yaratmadan konservatif olarak yönetilebilir ve hastaya normal doğum yapma şansı tanınabilir.

Anahtar sözcükler: Gebelik, uterin prolapsus

PB-034

Postpartum hemorajinin yönetimi: Kliniğimizde tedavi edilen 41 olgunun retrospektif analizi

Adnan İncebıyık¹, Aysun Camuzcuoğlu¹, Neşe Gül Hilali¹, Ahmet Küçük², Hasan Hüsnü Yüce², Harun Aydoğan², Hakan Camuzcuoğlu¹, Mehmet Vural¹

¹Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Şanlıurfa; ²Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi Anestezi ve Reanimasyon Anabilim Dalı, Şanlıurfa

Amaç: Kliniğimizde tedavi edilen 41 postpartum hemoraji olgusunun tedavi yöntemleri ve sonuçlarını değerlendirmek.

Yöntem: Hastanemiz elektronik kayıt sisteminden 1 Ocak 2009 ile 30 Haziran 2013 tarihleri arasında "International Classification of Diseases" hastalık kodlarına göre Postpartum kanama (O72, O72.1, O72.2) tanısı ile obstetri servisine yatırılan hastalar taranarak 41 hasta kaydına ulaşıldı. Tüm hastaların tedavi sırasındaki klinik durumları ve uygulanan cerrahi ve medikal tedavi sonuçları not edildi.

Bulgular: Dört yıllık dönem içerisinde PPH nedeniyle hastanemizde tedavi altına alınan 41 olgu saptandı. Doğum şekli olarak en çok 26 hasta (%63.4) ile normal doğum saptanırken, 12 hastada (%29.3) sezaryen, 3 hastada (%7.3) ise vakum yardımıyla vajinal doğum yaptırıldığı görüldü. PPH neden olma bakımından en sık rastlanılan klinik durum 30 hastada (%73.2) görülen uterin atoni olarak tespit edildi. Atoni nedeniyle gelişen PPH'de en sık uygulanan tedavi şekli 16 hastada (%53.33) görülen medikal tedavi iken ardından 9 hasta (%30.00) total abdominal histerektomi + BHAL, 4 hasta (%13.33) B-Lynch + BHAL ve 1 hasta (%2.44) intrauterin balon tamponat uygulamasının yapıldığı tespit edildi. Uterin rüptür saptanan 3 olgudan sadece birinde histerektomi yapıldı. Plasental yapışma anomali saptanan 3 hasta elle halas, uterin küretaj ve intrauterin balon tamponat uygulaması ile tedavi edildi.

Sonuç: Risk faktörü bulunmayan gebelerde bile PPH açısından dikkatli olunmalı ve özellikle doğum 3. evresi dikkatle izlenmelidir. Hemodinamik açıdan durumu stabil olan hastalarda konservatif ve organ koruyucu cerrahi genelde olumlu sonuçlar vermektedir.

Anahtar sözcükler: Cerrahi tedavi, medikal tedavi, postpartum hemoraji, uterin atoni

PB-035

Maternal kan glikoz düzeylerinin NST üzerinde etkileri

Bekir Sıtkı İsenlik¹, Neslihan Erkal¹, Mete Çağlar², Onur Erol¹, Özgür Özdemir¹, Aysel Derbent Uysal¹, Selahattin Kumru¹

¹Antalya Eğitim Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Antalya; ²Düzce Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Düzce

Amaç: Maternal kan glikoz düzeylerinin NST üzerinde olan etkilerini araştırmak için bu çalışma yapılmıştır.

Yöntem: Rutin prenatal bakım için kontrole gelen 60 sağlıklı gebeye kadın çalışmaya dahil edildi. Gebeler açlık (30) ve tokluk (30) durumlarına göre iki gruba ayrıldı. Her iki gruptan kan glikoz düzeyi ölçümü için kan alındı. Ardından 30 dakikalık NST uygulandı. NST de fetal kalp hızı, reaktivitesi, variabilitesi, akselerasyon sayısı ve fetal hareket sayısı açısından değerlendirildi.

Bulgular: NST trasesi aç iken çekilen gebelerin fetal kalp hızı ortalaması 137 ± 10 iken, tok olan grupta 142 ± 8 bulunmuştur ($P=0.047$). Reaktivite, variabilite, akselerasyon sayısı ve fetal hareket sayısı açısından gruplar arasında istatistiksel anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Gebenin aç oluşu NST de normal sınırlar içinde kalan bazal kalp hızında düşüklüğe sebep olurken, diğer NST parametreleri üzerine etkisi gösterilememiştir.

Anahtar sözcükler: Fetal NST, glikoz, gebelik

PB-036

Açık nöral tüp defektine eşlik eden kromozomal ve yapısal anomaliler

Atalay Ekin¹, Cenk Gezer¹, Cüneyt Eftal Taner¹, Mehmet Özeren¹, Özge Özer², Altuğ Koç², Naciye Sinem Gezer³

¹İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Perinatoloji Kliniği, İzmir; ²İzmir Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi, Genetik Kliniği, İzmir; ³Dokuz Eylül Üniversitesi, Radyoloji Anabilim Dalı, İzmir

Amaç: Çalışmamızın amacı açık nöral tüp defekti olan fetuslarda ultrason ve otopsi sonuçlarıyla eşlik eden anomalilerin sıklığı ve tiplerini değerlendirmek ve prenatal karyotipleme-nin gerekliliğini belirlemektir.

Yöntem: 2008 ve 2012 yılları arasında nöral tüp defekti tanısı alan fetuslar retrospektif olarak incelendi. Prenatal karyotipleme yapılan, sonlandırılan ve postmortem incelenen 167 fetus değerlendirildi. Eşlik eden anomaliler ayrıntılı ultrasonografi ve otopsi bulgularıyla belirlendi ve sınıflandırıldı.

Bulgular: 57 fetusta (%34.1) ek başka anomaliler vardı. Prenatal ultrasonografi otopsi ile karşılaştırıldığında ek anomalilerin %73.1'ini belirleyebildi. Kromozom anormallliği olan 3 fetusta da multipl ek anomaliler bulundu.

Sonuç: Nöral tüp defekti saptanan fetuslarda ayrıntılı bir anatomik inceleme ve genetik değerlendirmeye ihtiyaç var-